

Cop de mà de la sala principal judicial tardofranquista?

written by Germán Gorraiz López | 3 d'agost de 2021

L'establishment de l'Estat espanyol estaria format per les elits financera-empresarial, política, judicial, militar, jerarquia catòlica, universitària i mass media de l'Estat espanyol, hereus naturals del llegat del General Franco que haurien fagocitat totes les esferes de decisió (segons es desprèn de la lectura del llibre *Oligarquia financera i poder polític a Espanya* escrit per l'ex-banquer Manuel Port Ducet). Aquests lobbys de pressió estarien interconnectats mitjançant «una aliança inquieta basada en la seva comunitat d'interessos econòmics i amalgamada per la defensa a ultrança del Règim del 78 i de la» unitat indissoluble d'Espanya «i el seu objectiu confés seria implementar a Espanya una «democràcia no liberal» seguint les petjades de l'Hongria de Orbán.

En aquest context, s'emmarcaria la recent campanya empresa pel PP i Vox (Operació Toga) i que comptarà amb l'aquiescència del Tribunal Suprem, del Tribunal de Comptes i del Tribunal Constitucional per provocar la paràlisi legislativa i executiva de l'actual majoria progressista i forçar la convocatòria de noves eleccions generals amb l'esperança d'aconseguir la majoria absoluta i implementar una democràcia no liberal que beurà de les fonts del centralisme bonapartista i del paternalisme de les dictadures toves i estarà dotat del triple enzim tardofranquista (manteniment de la unitat indissoluble d'Espanya, control estricte de la immigració i retorn al pensament únic heteropatriarcal).

Cop de mà de la sala principal judicial tardofranquista?

El lobby judicial tardofranquista hauria fagocitat els

principals estaments judicials de l'Estat espanyol (CGPJ, Tribunal Suprem, Tribunal de Comptes i el Tribunal Constitucional) i tot i estar en funcions des del 2018, el PP es nega a renovar la cúpula judicial ja que continua tenint la majoria en aquests tribunals.

El Tardofranquisme judicial tindria el Tribunal Suprem com a mur de contenció dels decrets llei aprovats pel «corró progressista» del Congrés; el seu president Carlos Lesmes com crupier a la ruleta d'adjudicació de càrrecs i processos judicials; els jutges Marchena, Lamela i Llarena com les seves estrelles mediàtiques i els fiscals del «clan dels indomables» com els seus abnegats peons. Així mateix, el Tribunal Suprem estaria controlat per l'anomenat «clan dels polítics» en paraules de l'ex-president de sala de TS, Ramón Trillo i hauria esdevingut un veritable lobby o grup de pressió de la dreta tardofranquista que mitjançant controvertides decisions judicials intentarà paraitzar o revertir les decisions polítiques o econòmiques de Govern Sánchez.

Així, després del macrojudici als líders del Procés i la seva posterior entrada a la presó, vam assistir a l'intent de paraitzar la concessió d'indults als líders del Procés mitjançant un informe de l'anomenat «clan dels indomables» de la Fiscalia del Suprem en el qual advertia el Govern que «la Constitució prohibeix els indults generals». Fracassat l'intent de paraitzar la concessió d'aquests indults arriba el torn de la segona pota del trespeus judicial tardofranquista, el Tribunal de Comptes que reclama a aquests líders catalans ni més ni menys de 5,4 milions d'Euros per suposades despeses indegudes en l'acció exterior del Govern en el període comprès entre el 2011 i el 2017.

En el paroxisme de l'ofensiva judicial, entra en escena el Tribunal Constitucional esdevingut el nou mur de contenció de la tasca legislativa del Parlament a més de fiscalitzador suprem de la gestió de l'Executiu i l'última intervenció va ser declarar inconstitucional la Declaració de l'estat

d'alarma implementada pel Govern Sánchez al març de l'any 2020 amb una minsa majoria de 6 a 5. Aquesta sentència suposaria desvirtuar la tradicional separació de poders en una democràcia formal, en usurpar el TC la tasca de control del Parlament a la gestió de Govern que quedarà en endavant sotmesa a l'atzar de la majoria conservadora del Tribunal Constitucional. Aquesta ofensiva judicial involucionista buscaria convertir l'Estat espanyol en un estat fallit, encorsetat i sotmès als dictats del Tardofranquisme judicial, de manera que el Govern de Sánchez podria valer-se de la doctrina del contrafur navarrès que «faculta el Govern per sol·licitar reparació davant greuges presumptament comesos pels tribunals de justícia que afectin les lleis, ordenances i llibertats acordats per la societat a través de la seva legítima representació parlamentària», però en el fons hi ha la necessitat imperiosa de la renovació de la caduca cúpula judicial controlada pel lobby judicial tardofranquista.